

חוסר ההיכרות הוא שיוצר ניכור, סטריאוטיפים - ושנאה. מערכת החינוך שהיא הגורם המכריע ביותר בעיצוב ערכיהם של אזרחי המחר הישראליים היא המקום הנכון לבניית הגשרים. דווקא לנוכח המציאות הקשה שהחברה הישראלית נמצאת בה, חשוב להדגיש בפני ילדים ובני נוער את חשיבותו של שיח פורה בין האוכלוסיות השונות החיות בישראל בכפיפה אחת. יהודים, נוצרים, מוסלמים, דרוזים ובדווים, חילוניים, דתיים וחרדים.

לא הייתי מגדירה זאת כאחד מתפקידי, אך בית הספר יכול להיות פלטפורמה חינוכית טובה למפגש בין שונים, תוך ליווי מקצועי של דמויות מבוגרות ומקצועיות. פלטפורמות מתאימות יותר הן אלו של החינוך הבלתי פורמאלי, זאת כי הילדים ובני הנוער נוטלים חלק בפעילות מרצונם החופשי - תנועות נוער, ארגוני נוער, מרכזים קהילתיים ועוד. אנו בחברה למתנ"סים הארצית רואים בחיבור בין קהילות שונות ערך חשוב ומרכזי הפרוסים ברחבי הארץ מהווים מרחב למפגשים, להיכרות וליוזמות מקומיות על בסיס אינטרסים משותפים למען עתיד ישראלי טוב יותר לכולנו.

האם זה תפקידה של מערכת החינוך בית הספר להפגיש בין תלמידים בקבוצות וקהילות אחרות במטרה שיכירו את השונים מהם? ואם זה לא מתפקידו של בית הספר, אז תפקידו של מי?

ארבע עונות

אני עוסקת בחיבורים כל הזמן, ומבינה שהחינוך הוא אחד המקומות המשמעותיים ביותר בשדה ויחד עם זאת - אחד התנאים שאני מציבה לפני כל שיתוף פעולה חדש הוא: עד הילדים. ילדים חרדים באופן עקרוני ורשמי לא נחשפים לקבוצות אחרות. זה נושא רחב לדון בו הרבה יותר ממגבלת 50 המילים שיש לי.

למערכת החינוך יש תפקיד מרכזי בהפיכתה של החברה הישראלית לפלורליסטית, סולידרית וליברלית יותר, ולכן ראוי בעיניי שתפגיש את התלמידים עם סיפורם של האחרים מהם מבחינה סוציולוגית, סוציו-אקונומית, אתנית, לאומית או דתית. מפגש אמיץ עם הנרטיב של האחר, חוזקותיו, מצוקותיו, אורח חייו ועולם הערכים שלו, יוכל להוביל לדיאלוג אמיתי בין חלקי החברה הישראלית